

ФОТИНОВУ.

Герой е вожда въ бой когато лаври собира,
Герой пѣвецътъ е кой съ дивната си лира
Душитѣ смайва; пръвъ герой е съ дума мощна
Ораторътъ грѣмливъ кога сганѣта тревожна

Вълнува и владѣй; по героизъмъ има
По-рѣдъкъ, по-великъ — когато се наима
Безвѣстний труженикъ на бой съсъ нощъ вѣковна,
Въ стихиянѣт мракъ луча пръвъ фърля той духовна;

И плѣсъкъ живъ, привѣтъ не чува — и не чака,
Нито вѣнецъ — що грей душата на юнака . . .
Единъ въ пустинята безотзивна, мрътвешка
Той черпе пламъ и мощъ изъ своята вѣра жежка.

О Фотиновъ! Поклонъ, будителю народни,
Прѣдтеча на цѣлъ сонмъ сѣячи благородни
На живи семена въ народното съзнание, —
Поклонъ на твоя духъ и гробъ свещенъ въ изгнанье.

И. Вазовъ.

